

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om en forsikringsreform [af Poul Dam m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XXV) findes i tillæg A. sp. 4125, fremsættelsen i tidenden sp. 4499).

Sagen sattes til forhandling.

Handelsministeren (Knud Thomsen): Forsikringskommissionen, der blev nedsat i 1962, har foreløbig afgivet en delbetænkning, der indeholder en almindelig beskrivelse af skadesforsikring og en speciel del om motorkøretøjsforsikring. Allerede da kommissionen blev nedsat, var det forudsat, at dens arbejde ville blive omfattende, og at arbejdet ville tage tid. Ved fremsættelsen af lovforslaget om nedsættelsen af kommissionen blev det fremhævet, at hensigten var at tilvejebringe et alsidigt materiale om dansk forsikringsvæsen til orientering og vejledning for folketinget, ligesom det også blev anført, at man forventede en dybtgående og grundig behandling af problemerne. Kommissionens nedsættelse var således begrundet i ønsket om at fremskaffe materiale, som kunne danne grundlag for eventuelle politiske overvejelser om dansk forsikringsvirksomhed, og de forhold, som omhandles i det foreliggende forslag, bør efter min mening afvente afslutningen på forsikringskommissionens arbejde.

Kommissionens formand har over for mig oplyst, at den endelige betænkning om skadesforsikring forventes at kunne foreligge om ca. 2 år, og at livsforsikringsområdet herefter vil kunne færdiggøres i løbet af yderligere ca. 2 år. Feltet, der skal dækkes, er meget stort og kompliceret, og på baggrund af de forventninger om grundighed, der kom til udtryk i folketinget ved kommissionens nedsættelse, er det kun naturligt, at kommissionen ønsker at gøre et solidt, men derfor også tidkrævende ar-

bejde. Lad mig tilføje: dog uden at dette skulle fortone sig i et fata morgana.

Jeg vil gerne knytte nogle bemærkninger til de enkelte punkter i det foreliggende forslag. Det er rigtigt, at forsikringsloven kun giver anvisning på, hvorledes livsforsikringselskaber skal anbringe forsikringsfondens midler, men i praksis gælder stort set tilsvarende regler også for skadesforsikringselskaberne. Forholdet er nemlig det, at forsikringsrådet kræver, når det skal stadfæste vedtægterne for skadesforsikringselskaberne, at der i vedtægterne indsættes lignende bestemmelser om anbringelse af disses selskabers formue.

Det fremsatte forslag ville betyde, at den gældende bestemmelse, hvorefter 15 pct. af de midler, der skal dække forsikringsfonden, kan anbringes friere end ellers foreskrevet, f. eks. i aktier, ville falde bort. Denne bestemmelse blev indført i 1958, og den har ikke givet anledning til kritik og har i øvrigt langt fra været udnyttet til det tilladte maksimum. Ultimo 1966 var f. eks. kun 6 pct. af livsforsikringselskabernes midler bragt på denne måde og heraf omkring halvdelen i aktier. Forslaget vil også udelukke en række andre anbringelsesmuligheder som f. eks. pantebreve i fast ejendom og lån i selskabets egne forsikringer. Jeg har meget svært ved at se det fornuftige i at forhindre disse anbringelsesmåder.

Det er indlysende, at jeg gerne ville se, at livsforsikringselskaber kunne få adgang til at anbringe penge i indlånsbeviser fra den danske stat eller i nordiske erhvervsudviklingsfonds eller investeringsbanker, hvis sådanne måtte blive oprettet, men den faktiske mulighed foreligger jo ikke i dag.

Det siges i bemærkningerne, at forslaget tager sigte på at hindre spekulativ anvendelse af forsikringselskabernes midler og dermed understrege forsikringsvæsenets rent samfundsmæssige funktion. Jeg må her understrege, at jeg ikke ser noget odiøst i, at forsikringselskaber anbringer en del af deres formue i aktier; tværtimod ser jeg noget positivt heri, fordi jeg må finde det stemmende med samfundets interesser, at en del af den meget væsentlige opsparring, som kanaliseres gennem vore forsikringselskaber, også kommer udbygningen af erhvervslivet til gode. Der foreligger jo heller ikke noget som helst om, at en sådan an-